

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Брюховицької селищної ради міста Львова щодо офіційного тлумачення положень статті 142 Конституції України, статті 149, пункту 12 розділу Х “Перехідні положення” Земельного кодексу України, частини третьої статті 16 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”

м. К и ї в
16 листопада 2006 року
№ 13-у/2006

Справа № 2-5/2006

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Пшеничного Валерія Григоровича – головуєчий,
Бринцева Василя Дмитровича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В’ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Іващенко Володимира Івановича – суддя-доповідач,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни,
Овчаренка В’ячеслава Андрійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Брюховицької селищної ради міста Львова щодо офіційного тлумачення положень статті 142 Конституції України, статті 149, пункту 12 розділу Х “Перехідні положення” Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768–III (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3–4, ст. 27), частини третьої статті 16 Закону України “Про

місцеве самоврядування в Україні” від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170).

Заслухавши суддю-доповідача Іваценка В.І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – Брюховицька селищна рада міста Львова – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 142 Конституції України, статті 149, пункту 12 розділу Х “Перехідні положення” Земельного кодексу України (далі – Кодекс), частини третьої статті 16 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” (далі – Закон) щодо можливості органу місцевого самоврядування (селищної ради) розпоряджатися у межах населеного пункту земельними ділянками, зайнятими ріллею, багаторічними насадженнями для несільськогосподарських потреб, лісами будь-якої площі, а також земельними ділянками природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного призначення за погодженням із землекористувачем.

Приводом для офіційного тлумачення, як наголошено в конституційному поданні, є неоднозначне застосування положень статті 142 Конституції України, статті 149, пункту 12 розділу Х “Перехідні положення” Кодексу органами державної влади, правоохоронними та судовими органами, що призвело до порушення конституційних прав селищної ради.

Як приклади неоднозначного застосування вказаних положень Конституції України, Кодексу та Закону суб'єкт права на конституційне подання наводить рішення Шевченківського районного суду міста Львова від 14 лютого 2005 року, ухвалу апеляційного суду Львівської області від 25 квітня 2005 року, рішення Мукачівського міськрайонного суду Закарпатської області від 15 та 19 листопада 2004 року, ухвали апеляційного суду Закарпатської області від 26 квітня 2005 року.

2. Третя колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 6 листопада 2006 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”, та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до Закону України "Про Конституційний Суд України" конституційне подання має містити правове обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні (пункт 4 частини другої статті 39); підставою для конституційного подання щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є практична необхідність у з'ясуванні або роз'ясненні, офіційній інтерпретації положень Конституції України та законів України (частина перша статті 93).

Суб'єкт права на конституційне подання пояснює практичну необхідність у тлумаченні зазначених положень Конституції України, Кодексу і Закону тим, що цивільні справи щодо вилучення земельних ділянок, які належать до земель лісового фонду, зайняті лісами і перебувають у постійному користуванні Брюховицького лісництва, вирішуються, на його погляд, неоднозначно.

Так, рішенням Шевченківського районного суду міста Львова від 14 лютого 2005 року (залишеним без змін ухвалою колегії суддів судової палати в цивільних справах апеляційного суду Львівської області від 25 квітня 2005 року) були скасовані рішення Брюховицької селищної ради міста Львова від 11 березня 2004 року № 245 та від 18 березня 2004 року № 263 щодо вилучення з державного лісового фонду Брюховицького лісництва земельних ділянок у кварталі 44 в районі вулиці Ясниської.

Водночас рішеннями Мукачівського міськрайонного суду Закарпатської області від 15 та 19 лютого 2004 року (залишеними без змін відповідними ухвалами колегії суддів судової палати в цивільних справах апеляційного суду Закарпатської області від 26 квітня 2005 року) Брюховицьку селищну раду міста Львова зобов'язано прийняти рішення про продаж земельної ділянки, яку орендує товариство з обмеженою відповідальністю "Новобуддизайн", у селищі міського типу Брюховичі в районі вулиць Ряснянська та Незалежності України.

Аналіз зазначених рішень судів загальної юрисдикції свідчить про таке.

У першому випадку суд, скасовуючи рішення Брюховицької селищної ради міста Львова, виходив з того, що цими рішеннями, на його думку, де-факто було вилучено з державної власності земельну ділянку лісу загальною площею 19,1 га. Це суперечило чинній на той час частині дев'ятій статті 149 Кодексу, оскільки вирішення питань про вилучення з державної власності земельних ділянок лісів площею понад 10 га (з 29 березня 2006 року згідно з Законом України "Про внесення змін до Лісового кодексу України" від 8 лютого 2006 року № 3404-IV – понад 1 га) належить виключно до компетенції Кабінету Міністрів України. Тобто суд встановив, що

зазначений орган місцевого самоврядування перевищив свої повноваження.

У другому ж випадку суд розглядав не факт вилучення земельної ділянки, а позов до Брюховицької селищної ради міста Львова про невиконання нею договірних зобов'язань щодо продажу під будівництво громадсько-житлових та спортивно-навчальних об'єктів земельної ділянки в селищі міського типу Брюховичі площею 8,9965 га, яку орендував позивач.

Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у цій справі, Конституційний Суд України виходить з того, що неоднозначність – це коли одна й та сама норма правового акта застосовується органами державної влади по-різному за однакових обставин. Що стосується долучених до конституційного подання рішень судів загальної юрисдикції, то відмінність у цих рішеннях пояснюється не різним застосуванням одних і тих же правових норм, а наявністю різних обставин у справах.

Отже, правове обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України, Кодексу і Закону в конституційному поданні відсутнє.

Крім цього, Конституційний Суд України зазначає, що фактично в конституційному поданні висловлено незгоду Брюховицької селищної ради міста Львова з рішеннями судів загальної юрисдикції, до компетенції яких відповідно до частини першої статті 15 Цивільного процесуального кодексу України належить розгляд справ про захист порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів, що виникають із земельних відносин.

Вирішення питань, віднесених до компетенції судів загальної юрисдикції, не належить до повноважень Конституційного Суду України (стаття 14 Закону України “Про Конституційний Суд України”).

Таким чином, підстав для відкриття конституційного провадження у справі немає.

Виходячи з викладеного та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 14, 39, 45, 50, 93 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Брюховицької селищної ради міста Львова щодо офіційного тлумачення положень статті 142 Конституції України, статті 149, пункту 12 розділу X “Перехідні положення” Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768–III, частини третьої статті 16 Закону України “Про місцеве

самоврядування в Україні” від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”, та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

